

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 30T/3/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115010057
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2115010057.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a prísediacich Emílie Šípkovskej a Márie Bagovej na hlavnom pojednávaní v Trnave dňa 22. augusta 2019 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný
L. Q., nar. XX.XX.XXXX v C.,
trvale bytom R. nad F., L. XXX/X,
t. č. vo výkone trestu v ÚVTOS a ÚVV Ilava v inej veci,

sa uznáva za vinného, že

dňa 19.10.2008 vo večerných hodinách, v čase približne do 22:00 hod., v W. na ul. M. J. W. č. XXXX/XX, v byte č. X, v ktorom dočasne býval spoločne s nájomcami F. P., nar. XX.XX.XXXX, a L. S., nar. XX.XX.XXXX, fyzicky napadol F. P. tak, že ju začal intenzívne hrdúsiť, až jej pri tom zlomil pravý roh jazyčky a následne ju udusením usmrtil, po príchode L. S. do bytu tejto oznámil, že F. P. už nežije a že jej telo treba odpratať a následne telo nebohej F. P. zabalené v deke naložil do auta a spoločne s L. S. a D. A., ktorý priniesol z miesta svojho bydliska lopatu, ho odviezli k rieke F. na parcelu č. XXXX v k. ú. W., kde ho spolu s D. A. zakopali do zeme, následne po usmrtení F. P. prehľadal jej osobné veci, z jej peňaženky odcudzil bankomatovú kartu Tatra banky, a.s. č. XXXXXXXXXXXXXXXXXX a prostredníctvom PIN kódu, ktorý našiel v peňaženke nebohej F. P., dňa 19.10.2008 o 21:03 hod. na nestotožnenej čerpacej stanici Slovnaft, ktorá sa nachádzala smerom na Červeník od Hlohovca, natankoval na túto platobnú kartu pohonné hmoty v sume 671,20 Sk (22,28 €) a dňa 19.10.2008 o 22:14 hod. z bankomatu VÚB, a.s., umiestneného v Leopoldove na Hollého ul. č. 649/1, vybral na túto platobnú kartu sumu 15.000,00 Sk (497,90 €),

teda

- iného úmyselne usmrtil,
- neoprávnene si obstaral platobnú kartu na účel použiť ju ako pravú a na taký účel ju prechovával a použil,

čím spáchal

- obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1 Tr. zák.,
- prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák.

a odsudzuje sa:

Podľa § 145 ods. 1 Tr. zák. s prihliadnutím na § 37 písm. m/ Tr. zák. a § 38 ods. 4 Tr. zák. a s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. a § 43 Tr. zák. na súhrnný a ďalší trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) rokov a 1 (jeden) mesiac.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. spolu s uložením súhrnného trestu súd ruší výroky o:

· súhrnnom treste odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov a 6 (šesť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Piešťany zo dňa 04.02.2015 sp. zn. 2T/60/2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 11.06.2015 sp. zn. 6To/31/2015,

· treste odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany zo dňa 19.10.2009 sp. zn. 2T/153/2009,

ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. sa obžalovanému ukladá ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

Podľa § 77 ods. 1 Tr. zák. je obžalovaný povinný po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody dostaviť sa do dvoch pracovných dní po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody k probačnému a mediačnému úradníkovi okresného súdu, v ktorého obvode má bydlisko, a v rámci uloženého ochranného dohľadu:

a) oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať,

b) osobne sa hlásiť jedenkrát za dva kalendárne mesiace u probačného a mediačného úradníka Okresného súdu Trenčín, a

c) vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska (to neplatí, ak ide o pravidelne opakujúce sa vzdialenia, o ktorých bol probačný a mediačný úradník vopred informovaný).

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. je obžalovaný povinný nahradiť poškodenému L. A., nar. XX.XX.XXXX v U., trvale bytom U., škodu vo výške 520,18 €, a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia (čím je určená vykonateľnosť tohto výroku rozsudku, nie povinnosť v tejto lehote škodu zaplatiť).

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Krajskej prokuratúry Trnava podal na Okresný súd Trnava dňa 24.07.2018 pod sp. zn. 1Pv 425/17 obžalobu na obvineného L. Q. pre skutok právne posúdený ako obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. a prečin neoprávneného vyrobena a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe, že

dňa 19.10.2008 vo večerných hodinách v čase približne od 18:00 hod. do 19:00 hod. v W. na ul. M. J. W. č. XXXX/XX, v byte č. X, v ktorom dočasne býval spoločne s nájomcami F. P., nar. XX.XX.XXXX, a L. S., nar. XX.XX.XXXX, po predchádzajúcej slovnej hádke s F. P. kvôli peniazom, ktoré požadoval od jej syna L. P., ktorého podozrieval z toho, že mu vykradol byt, menovanú fyzicky napadol tak, že ju ležiacu na posteli začal intenzívne hrdúsiť tak, že jej pri tom zlomil pravý roh jazyčky a následne ju udusením usmrtil; po príchode L. S. do bytu tejto oznámil, že F. P. už nežije a že jej telo treba odpratať; telo nebohej F. P. zabalené v deke naložil obvinený L. Q. do auta a spoločne s L. S. a D. A., ktorý priniesol z domu lopatu, ho odviezli k rieke F., na parcelu č. XXXX v katastrálnom území obce W., kde ho obvinený L. Q. spolu s D. A. zakopali do zeme; po usmrtení F. P. obvinený L. Q. prehľadal jej osobné veci, odcudzil jej bankomatovú kartu Visa Electron Tatra banky č. XXXXXXXXXXXXXXXXXX a prostredníctvom PIN kódu, ktorý našiel v peňaženke nebohej, dňa 19.10.2008 o 21:03 hod. v Leopoldove na čerpacej stanici Slovnaft, Nádražná ul. 524/92, natankoval na túto platobnú kartu pohonné hmoty v sume 671,20 Sk (22,27 €) a dňa 19.10.2008 o 22:14 hod. v Leopoldove na Hollého ul. č. 649/1, z bankomatu VÚB banky vybral na túto platobnú kartu peniaze v sume 15.000,00 Sk (497,90 €).

V predmetnej trestnej veci na hlavnom pojednávaní vykonal súd dokazovanie, ktoré spočívalo vo výsluchoch obžalovaného L. Q., poškodeného N. A., svedkov L. S., D. A., U. D., F. S., C. W., U. W. a T. U. R., znalcov Mgr. Karola Zabáka a MUDr. Viktora Segedu k záverom ich znaleckých posudkov, boli prečítané výpovede poškodeného L. A. a svedkov J. P. a L. P., boli prečítané aj znalecké posudky KEÚ PZ a aj zo súdnej pitvy a oboznámené listinné dôkazy zo spisu.

*** Výsledky vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní ***

Obžalovaný L. Q. na hlavnom pojednávaní vypovedal okrem iného aj to, že s poškodenou F. P. (ďalej aj „P.“) sa stretol prvýkrát asi 2 mesiace predtým, ako mala byť údajne zavraždená. Začalo to tým, že ho L. S. (ďalej aj „S.“), ktorú poznal vtedy asi pol roka, požiadala niekedy začiatkom septembra 2008, aby u seba v garsónke v R. nad F. ubytoval L. P. (ďalej aj „P.“), ktorého dovtedy nepoznal. P. bol u neho asi tak týždeň, bol to asi prvý septembrový týždeň. Vtedy ho P. k nemu doviezla. Po týždni S. so P. prišli do R. a požiadali ho, aby im pomohol presťahovať sa z U. do dvojizbového bytu v W.. Vtedy bol s nimi aj D. A. (ďalej aj „A.“). Bolo to v polovici septembra. Vo večerných hodinách on, S., A. a P. odišli do U. a P. zostal u neho bývať sám. V W. zostal asi 2 týždne pomáhať so sťahovaním a zariadením, ale po týždni mu volal P., že by chcel ísť od neho z R. a že kde má dať kľúče od bytu. Tak S. poslala pre kľúče W. s W., ktorí mu kľúče doniesli. On v Hlohovci zostal ešte aj druhý týždeň. Častokrát bol vtedy na byte aj sám so P., ktorá prespávala na gauči v obývačke. Po príchode domov začiatkom októbra zistil, že má vykradnutý byt. Na políciu to neoznamoval. S. asi po týždni prišla do Dubnice aj s A. a tam zistila, že byt je naozaj vykradnutý. Už vtedy používala platobnú kartu pani P., nakoľko ju zadržal v ten večer bankomat Dexia Banky v Dubnici nad Váhom. S. s A. ešte v ten deň odišli, on zostal v Dubnici nad Váhom. S. mu vtedy povedala, že to mu vykradol byt určite P. a že ona ho nájde a dá mu vedieť čo a ako. Bol v Dubnici doma asi dva týždne, keď mu volala S., že našla P., prišla pre neho do Dubnice a išli do Piešťan. Vtedy sa vlastne stal ten skutok, za ktorý bol odsúdený na 7,5 roka, to bolo 18.10.2008. L. P. vtedy našli v Mustangu, bol to bar, kde išiel s nimi do auta a následne mu povedal, že mu vykradol byt, tam ho zviazal a dobil v aute, pýtal sa ho, kde má veci z bytu a pýtal od neho 150.000,00 Sk, ktoré mu ale nedal. Potom P. vyhodili z auta. Po tom skutku išli ráno dňa 19.10.2008 do Hlohovca (po ceste vyhodili A. v N.), pričom po príchode do bytu bol tento prázdny, nikto v ňom nebol. Keď sa opýtal S., kde je P., tak mu povedala, že ona tam už nebýva a že odišla do ČR. On to ďalej neriešil. V tom byte so S. zostal do ich zadržania políciou v decembri 2008 a vlastne po celý ten čas používala S. platobnú kartu pani P. a po jeho zadržaní tú platobnú kartu používala aj jej matka. Dodal, že S. mala požičané auto z požičovne, bola to Škoda Fabia, farbu si nepamätal. Dodal, že S. asi použila platobnú kartu P. večer 19.10.2008, asi v potravinách v Hlohovci. Nevie, či boli v ten deň aj v Leopoldove, ale S. v tom čase auto k dispozícii mala. V inkriminovanej dobe užíval drogy on i S., obaja aj pervitín.

Svedkyňa L. S. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že priamy svedok skutku nebola, vtedy len prišla domov do Hlohovca, kde v byte našla obžalovaného a už mŕtvu P.. To, že je P. mŕtva, jej povedal sám obžalovaný. P. ležala na gauči v obývačke, bola prikrytá paplónom. Vtedy ešte nevedela ako zomrela. Až neskôr sa dozvedela, že bola udusená. V tomto byte bývala so P. a s obžalovaným. Potom si pamätala iba to, že ona, obžalovaný a D. A. išli na červenej alebo modrej Fabii k A. pre lopatu, ktorú zobrali a potom sa vrátili do Hlohovca. Ona s A. sedela v aute a obžalovaný povedal, aby išla zozadu činžiaku tam, kde bol vchod. Obžalovaný išiel do bytu a asi po pol hodine sa vrátil a cez rameno mal prehodené telo zabalené v deke, z tej deky trčali nohy. Deka bola bielo hnedá, mali ju v byte. Obžalovaný zložil sedačky vzadu a telo dal do kufru auta. Potom išli smerom k Váhu na aute až úplne dozadu okolo vody, tam obžalovaný vystúpil, povedal aj A., aby vystúpil, ona zostala sedieť v aute a oni zobrali telo a lopatu a išli naľavo od nej. Boli tam kríky a vysoká tráva, nič nebolo vidieť. Nešla za nimi. Oni sa vrátili možno za pol hodinu, možno skôr, vrátili sa iba s lopatou, bez tela. V aute sa už o tom nebavili, boli všetci ticho. Keď nastúpili do auta, išli do bytu alebo na pumpu. Potom si pamätala iba to, ako išli do Dubnice, obžalovaný išiel zaniest mame peniaze, bolo to v tú noc. Vedela, že ich vyberal kartou z bankomatu v Leopoldove v tú noc alebo ráno. Bolo to pri takom obchode a na ňom je bankomat. Nevedela koho to bola karta. To, že sa zúčastňovala zbavovania tela, bolo preto, že mala strach. Pani P. mala veľmi rada. Bývali spolu preto, lebo v tej dobe nastala taká situácia, že syna P., ktorý bol jej dobrým priateľom, N. A., zobrali do väzby a on býval v tej dobe na podnájme v Piešťanoch so P. a tam im ten podnájom končil. Ona už nemala kam ísť bývať a N. A. ju poprosil, aby sa o ňu postarala. Našli podnájom v Hlohovci, nasťahovali sa tam niekedy v septembri 2008. S nimi tam býval obžalovaný, ale nie od začiatku. Druhým synom P. bol L. P., ktorý nemal kde bývať, a tak poprosila obžalovaného, či by nemohol bývať u neho, čo sa aj stalo zhruba v septembri 2008. Obžalovaný tam s ním býval na tom byte možno týždeň, dva, a potom prišiel

k nim do Hlohovca. Potom obžalovaný zistil, že mu P. vykradol byt. Potom prišla do Dubnice na ten byt s A. a bola tam vtedy asi i P.. Potom išiel obžalovaný s nimi do Hlohovca na byt, potom začala zháňať P., že kde je, že čo sa vlastne stalo, našla ho v Piešťanoch v bare Mustang a potom sa vlastne stalo to ublíženie na zdraví, za ktoré dostala trest. Dopustila sa toho s obžalovaným, bol tam aj A., ale on iba sedel v aute. Tento skutok sa stal niekedy v októbri, niekedy okolo 18.10.2008. Potom išli do Červeníka s A., kde zostala cez noc. Z Červeníka išla obžalovaného zaviesť do Hlohovca na byt a vie, že išli s A. vtedy niekam preč. Na byte bola v tom čase P., bola stále doma, lebo bola chorá. Keď prišla na byt a zistila, že P. je mŕtva, tak bola predtým niekde s A.. V tej dobe mala intímny pomer s obžalovaným aj s A..

Dodala, že to, čo sa stalo, oznámila polícií až vo väzbe. Prvýkrát vypovedala v decembri 2008, ale nikto jej vtedy nechcel pomôcť. Až v roku 2013 sa toho ujali ľudia, ktorí to začali riešiť hlbkovo. O A. polícií povedala až v roku 2013, lebo jej bolo jasné, že to telo sama nenájde. Nedisponovala platobnou kartou P.. Vedela, že po tom, čo ich zobrali do väzby, odovzdala túto kartu svojej matke. Peniaze nevyberala, ale hovorila matke, aby vybrala, bolo to v čase, keď bola vo väzbe v období februára 2009. PIN kód sa dozvedela od obžalovaného. Pri výbere peňazí nikdy pri obžalovanom nestála, tak nevie, či vyberal. P. mala PIN kód napísaný v peňaženke na opačnej strane fotky, asi vnuka. Zistila to až vtedy, keď po skutku obžalovaný tú peňaženku prehľadával. Tá peňaženka bola veľká čierna bukša akú používajú čašníci. V ten večer, ako sa telo poškodenej zakopalo, obžalovaný zobral jej peňaženku. Za to, že použila jej platobnú kartu, bola odsúdená. W. ju v tom čase vozieval autom a W. chodieval s ním. W. poslala do Dubnice nad Váhom pre P. a išiel zaviesť aj obžalovaného do Dubnice, keď obžalovaný zistil, že je vykradnutý byt. Drogy v tom čase brala, bol to pervitín. Bral ho aj obžalovaný. Ten byt vyplatila, na 10 mesiacov alebo rok, bol v prenájme, nájomnú zmluvu podpisovala ona, ako nájomníka uviedla P. a seba. Bolo to niečo cez 120.000,00 Sk. Keď prvýkrát videla P. v byte po jej smrti, tak mala na čele nakrivo dioptrické okuliare, nevie, či boli poškodené, z úst jej trčal jazyk, krv tam nebola, na krku mala ťľaky, boli väčšie, neboli napr. od špagátu. Bola vtedy na gauči, na ktorom bežne spávala. Nemala oddelenú hlavu od tela. Vzťah obžalovaného a Stračárovej nebol moc dobrý, občas prišli do konfliktu kvôli úplným banalitám, napr. kvôli TV anténe a hlúpostiam, ale fyzický konflikt nemali. P. obžalovaný veľmi prekážal, lebo už bola staršia a veľmi chorá žena, chcela mať všetko po svojom a vtedy dochádzalo k tým konfliktom medzi nimi, napr. aj kvôli nejakému mäsu. Dodala, že si nie je istá, ale myslí si, že v ten večer išli tankovať preto, že obžalovaný chcel vyskúšať kartu. Nevie o tom, že by obžalovaný vyžadoval od P. nejaké peniaze. Po skutku boli vyberať peniaze, ale nevie akou kartou. V tom čase živila obžalovaného, peniaze získavala krádežami. Obžalovaný bol v cudzom meste, nikoho nepoznal, o žiadnom jeho príjme v tom čase nevie. Aj byt v Dubnici platila matka obžalovaného. Po skutku sa s obžalovaným stretávala kvôli tomu strachu o svoju rodinu z toho, čo sa môže stať. Obžalovaného sa aj teraz bojí. Ten strach nastal po tom zážitku so P.. Vo vozidle po skutku bola ona šoférom, A. bol spolujazdec a obžalovaný sedel vzadu. Tá deka, v ktorej bola zabalená P., tak tá patrila P., priniesla si ju do bytu a keďže jej bola stále zima, tak sa ňou prikryvala. Na deke bola prevaha hnedej farby, boli na nej ako keby nejaké farby. Dodala, že jej nebola zadržaná platobná karta poškodenej v Dubnici nad Váhom.

Svedkyňa potvrdila tiež pravdivosť prečítaných častí jej výpovede z prípravného konania (na odstránenie rozporov v jej výpovediach), kedy uviedla nasledovné: „Vrátila som sa na byt okolo 19:00 hod. až 20:00 hod., lebo svietila pouličná lampa, lebo pod ňou som parkovala a z nej nám išlo svetlo do bytu. Ako som vošla do bytu, čo bola vlastne kuchyňa, svietilo sa iba v obývačke a v druhej miestnosti - v spálni išla telka. Ja som vošla na chodbe normálne do tej obývačky, videla som, že niečo na gauči je, videla som tam paplóny. Nespomínam si, či L. sedel v tej obývačke alebo vyšiel zo spálne, ale opýtala som sa ho, že kde je P., a vtedy mi povedal niečo v zmysle: „ona to už má za sebou“, odokryl ten paplón a zdvihol podušku a tam bola P.. Nehýbala sa, na čele mala zlomené okuliare (k nim ale uviedla, že nevedela vtedy, či boli zlomené), jazyk jej trčal z úst, na krku mala ťľaky.“ Ďalej uviedla: „Časovo si nespomínam, či to bolo cestou k D. po lopatu alebo zakopaní tela P., ale zastavili sme sa na čerpacej stanici smerom na Červeník, myslím, že to bola žltá Slovnaftka, a tam L. chcel ísť vyskúšať kreditnú kartu P., lebo sme potrebovali aj tak natankovať. Kartu mal Q., vytiahol ju z čiernej buxy a z tej buxy vytiahol aj fotky dcéry R. P., malý M. tam bol. Vzadu na tej fotke M. bola zapísané štvorčísle. Čo to číslo znamenalo, som ja v tom čase nevedela, keď to vytiahol. Q. išiel natankovať a ja som mu dala peniaze, keby to nešlo zaplatiť tou kartou. Q. povedal, že to pôjde zaplatiť tou kartou, ale tie peniaze si odo mňa zobral. Myslím, že som mu dala 300,- Sk, presne si nespomínam. To tankovanie Q. skutočne zaplatil tou kartou.“ Ďalej uviedla: „Teda ako som uviedla, neviem či cestou po lopatu alebo cestou po zakopaní tela sme sa zastavili na tej benzínke, ale určite si spomínam, že sme z toho bytu išli do Leopoldova, tam bol bankomat, bol to VÚB bankomat, tam sa L. pokúšal vybrať peniaze. Podarilo sa mu vybrať nejaké peniaze, koľko presne

si nepomínam, myslím, že to bolo 15.000,- Sk. Z tých peňazí dal L. D. 5.000,- Sk a ja som mu doložila zo svojich 5.000,- Sk. Lebo keď zobral D. tú lopatu z Červeníka, tak povedal svojej žene L., že ide s nami niečo robiť.“ Ďalej uviedla aj to, že je presvedčená o tom, že v čase, keď prišla do bytu, P. už nežila, lebo mala vytlačené oči, trčal jej jazyk z úst.

Svedok D. A. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že nevie, či vraždu spáchal obžalovaný. V ten deň v poobedňajších hodinách alebo na večer mu obžalovaný aj so S. volali, že či si chce zarobiť nejaké peniaze. Povedal im, že áno, že ich počká doma v Červeníku. Za nejakú hodinku prišli pre neho na červenej Fabii, potom išli do Hlohovca dole na Sihof. Tam zastavili pred činžiakom, obžalovaný odišiel a on so S. čakali v aute. Vodičom vtedy nebol. Po nejakej chvíľke prišiel k autu alebo zatelefonoval obžalovaný, že majú zaparkovať pri zadnom vchode. Keď tam preparkovali, obžalovaný naložil nejakú hnedú deku dozadu do kufra auta, vtedy nevedel, čo tam bolo. Keď boli všetci v aute, odišli k Váhu. Tam vystúpili, obžalovaný mu povedal, aby išli k vode a vykopali jamu. Lopatu brali od neho z Červeníku. Tú jamu kopal on s obžalovaným. Nevedel, prečo kopú jamu. Keď vykopali jamu, obžalovaný vyniesol deku z auta, dal to do tej jamy a zakopali to. Niečo v tej deke bolo, ale nevidel čo. Netrčalo z tej deky ale nič. Bola tma, používali vtedy aj baterku. Potom ho odviezli domov, nerozprávali sa o tom, ani jeden z nich mu nič nepovedal.

Dodal, že vedel, že v tom činžiake bývali spolu obžalovaný a S.. S obžalovaným ho v roku 2008 zoznámila práve S., ktorú poznal od tohto roku. L. P. poznal cez S. a cez obžalovaného. Vedel, že mali nejaký konflikt medzi sebou pred vraždou. Bol zapletený tiež do toho konfliktu, stalo sa to v Piešťanoch, on ale nerobil nič. Z Piešťan, kde sa S. so P. a s Q. v bare pohádali, nevie kam potom išli. Keď zakopali tú deku, tak ho odviezli domov do Červeníka, predtým sa ale zastavili v Leopoldove v bankomate, kde obžalovaný a S. vybrali peniaze, nevie, kto z nich to bol. Aj on dostal peniaze od obžalovaného, ktorý mu povedal, že má byť ticho. Nikde inde sa nezastavovali. To, že mal vykopávať a zakopávať, mu povedal obžalovaný (potom uviedol, že v ten deň tie veci, čo robil, tak mu povedal obžalovaný, čo má urobiť). S. vtedy čakala pri aute, keď kopali. Keď obžalovaný dával deku do tej jamy, nepamätal si, či ešte niečo spravil predtým, než deku zahrabali. Vedel o tom, že obžalovanému mal byť vykradnutý byt v Dubnici, tuší, že to bolo predtým, ako mali konflikt so P.. Nevedel, kde vtedy býval P.. Bol v tom byte pred tou udalosťou, bývala tam S. a obžalovaný a videl tam nejakú staršiu pani. Nevedel, kto z nich začal kopať ako prvý, kopali na striedačku, vykopali jamu asi do pol pása. Tá jama bola dlhá 1,5 až 2 metre, šírka tej jamy približne 1 meter. Kopali ju takú, aby sa tam vošlo to, čo bolo zabalené v tej deke. Deku dával do jamy sám obžalovaný.

Svedok potvrdil tiež pravdivosť prečítaných častí jeho výpovede z prípravného konania (na odstránenie rozporov v jeho výpovediach), kedy uviedol nasledovné: „Potom po nejakom čase, asi 20 minút, prišiel späť k autu Q. a povedal S., aby preparkovala auto k zadnému vchodu. S. auto preparkovala. Q. odišiel dovnútra do paneláku a o chvíľu sa vrátil a cez plece mal prehodený koberec alebo deku. Niečo také to bolo tmavé. Povedal, aby sme otvorili kufor, neviem, či ja alebo S. sme otvorili kufor. Q. naložil tú deku do kufra a sadol si dozadu. Odišli sme smerom k Váhu na miesto, ktoré som ukázal pri previerke výpovede. Na tom mieste som sa dozvedel, že v tej deke je telo, myslím, že mi povedali že P.. Z auta som vystúpil preto, že mi povedal Q., že musím ísť s ním mu to pomôcť zahrabať. Povedal mi, že keď nepôjdem, tak dopadnem ako ona. Q. zobral to telo v deke a ja som zobral lopatu a išiel som za ním dolu takým kopčekom do takých ako keby kríkov. S. zostala v aute. Či sme mali nejakú baterku si nespomínam.“ Ďalej uviedol: „Q. začal kopať prvý, potom mi povedal, že „nestoj jak kokot, kop aj ty“, tak som pokračoval v kopaní ja. Po chvíli sme sa vystriedali. Keď bola jama asi do pásu, tak Q. hodil telo do jamy, teda tú deku, v ktorej malo byť telo. Ja som to telo vlastne ani nevidel. Potom Q. po tom tele postúpil (skákal po ňom) a vtedy sa ozval taký zvuk, ako keby výdych, vzdych, neviem to definovať. Prečo po nej stúpil neviem. Potom ju začal zahrabávať. Po tom, ako zaznel ten zvuk, som sa ja zľakol a išiel som do auta.“ Dodal, že sa dodatočne dozvedel pri vypočúvaní na kriminálke, čo vtedy zakopali. Prišli za ním do Leopoldova asi v roku 2014, hovorili, že sa stala vražda a že vrahom má byť obžalovaný.

Poškodený N. A. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaného pozná asi od roku 2007. Zoznámila ich S. v Dubnici nad Váhom v byte, ktorý mal prenajatý obžalovaný, s tým, že obžalovaný má tip, že chce vykradnúť nejakú staršiu pani z Dubnice. S. vtedy poznal asi 10 rokov. Nemali spolu nejaký bližší vzťah. Poškodená P. bola jeho matka. Dňa 01.09.2008 ho zavreli do Leopoldova na väzbu a asi o tri týždne na to prišla jeho matka za ním na návštevu (aj so S.), čo bolo naposledy, kedy ju videl. Povedala mu, že bude teraz sama v Hlohovci na adrese J. W. XX v prenajatom byte, aby mu bola bližšie.

Mal vedomosť o tom, že za ten byt sa vyplatilo 120.000,00 Sk. V tom byte mala sem-tam prespávať aj S.. Z väzby bol prepustený 07.01.2009. Krajská kriminálka z Trnavy mu neskôr v roku 2009 oznámila, že pravdepodobne obžalovaný zavraždil jeho matku. Dodal, že po tom, ako zmizla jeho matka, S. bola za ním na návšteve vo väzbe a povedala mu, že jeho matka zmizla a nevie kde je. Prišla za ním na návštevu po tom, čo si našla v schránke navštívenku od neho. Predtým bola na návšteve za ním aj s jeho matkou.

Svedok U. D. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaného pozná, ale v roku 2008 ho určite nepoznal. On chodil so sestrou S. F. G. a tak sa zoznámili. O vražde nemá žiadnu vedomosť. Raz, keď N. A. pustili z basy, nevedel ktorý rok to bol presne, stretli sa a niečo mu rozprával, že S. s obžalovaným mu zabili mamu.

Svedkyňa F. S. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že obžalovaného pozná od Vianoc v roku 2008. Bol priateľom jej dcéry L. S.. P. poznala od detstva, bola to jej kamarátka, ale poznala ju ako A.. Spoznali sa v Piešťanoch. Nepamätala si kedy ju videla naposledy, ale bolo to vtedy, keď ju dobil syn L.. Mohlo to byť v roku 2008. Dodala, že používala kartu P., ktorú jej odovzdali v Leopoldove po ich zadržaní na Silvestra. Mala z nej vybrať každý mesiac peniaze a poslať ich do väzenia, to jej prišlo v liste od dcéry. Dala jej aj PIN kód. Urobila to, čo chcela dcéra.

Svedkyňa potvrdila tiež pravdivosť prečítanej časti jej výpovede z prípravného konania (na odstránenie rozporu v jej výpovediach), kedy uviedla nasledovné: „Vedela o tom, že P. zbil jej syn L. v septembri 2008 a našiel ju aj v byte v Hlohovci, kde bývala P. s jej dcérou L..“

Svedok C. W. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaného pozná z videnia, videl ho so S.. Poznal rodičov S. a keď potrebovali niekde odviezť, tak ju alebo jej matku niekam odviezol. P. poznal, kedysi mala za muža kamaráta A.. Ale potom ju dlhý čas nevidel. Bývala v Piešťanoch. Mala dvoch alebo troch synov. Vedel, že P. vykradol obžalovanému byt v Dubnici, ale vedel to len z počutia od S.. Nevedel, či viezol aj obžalovaného, ale je to dosť možné. Zdalo sa mu, že minimálne raz viezol S. aj obžalovaného do Dubnice, ale na tom byte tam nebol, pričom obžalovaný tam vtedy zostal a S. zaviezol domov. Nevedel, či bol s nimi aj niekto iný, možno to bol U. W.. V tom Hlohovci bol v tom byte dva alebo tri krát. Raz tam došiel, U. W. zavolať S. a tá chcela od nich kúpiť auto. Na tom byte bol obžalovaný, S. a nejaký chalan. S. mu vtedy povedala, že obžalovaný je jej frajer. Nevie, či tam bola P., zdá sa mu, že ju tam nevidel. O vražde nevie nič. Nevie, či ich S. s pánom W. poslala do Dubnice pre kľúče od bytu obžalovaného, ktoré im mal dať P..

Svedok U. W. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaného (i keď ho úplne neopoznal na hlavnom pojednávaní) pozná vďaka W., ktorý poznal rodičov S. a S. chodila s nejakým L.. Vedel, že bývali v Hlohovci v prenajatom byte. Boli tam s W. asi trikrát na káve. Nikto iný v byte nebol, bývali tam sami. S W. bol raz aj v Dubnici nad Váhom, boli tam iba oni dvaja. Býval tam ten L.. Bolo to približne v tom čase, keď chodili na návštevy do Hlohovca. Viezli asi odtiaľ do Piešťan nejakého chlapca, ktorý býval u toho L.. Mohol mať vtedy cca 30 rokov. Tušil, že ten L. im povedal, aby ho odtiaľ išli zobrať do Piešťan. Bol to ten mladý A.. Oni sú traja bratia, dvaja starší a toto bol ten najmladší, ale nevie, ako sa volá. On žiadne kľúče od bytu vtedy nebral. O vražde nevie nič. P. nevidel v byte v Hlohovci.

Svedok T. U. R. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaného videl asi trikrát alebo štyrikrát. Na slobode sa s ním nestretával. Vedel, že predmetom tejto trestnej veci je vražda matky N. A.. Vedel len toľko, že keď sa dal dohromady so S., s ktorou žil v jednej domácnosti, spolu páchali trestnú činnosť, tak ho poprosila, resp. hovorila mu o tom, či by nemohol ísť prekopáť hrob a ísť predtým ešte do Dubnice pre nejaké oblečenie, aby ho tam mohli hodiť. Mal to byť hrob N. matky, povedala mu to ona. Osobne si myslí, že S. sa týmto chcela vykúpiť, lebo vedela, že NAKA vyšetruje nejakú vraždu dvoch dievčat v Trnave a týmto sa chcela vykúpiť. Nevie o tom, že by S. požiadala o niečo podobné niekoho iného. Mal obavy po tom, čo zistil, že sa našlo telo, že by tam mohlo byť napr. aj jeho tričko, a preto napísal na S. list, ktorý adresoval OČTK. Jeho obsahom bolo to, že oznámil, že S. ho požiadala o prekopanie hrobu, písal tam o tom, kedy je telo teplé, taktiež o tom že by sa v tom hrobe mohli nájsť veci kohokoľvek. S. mu len povedala, že prekopáť hrob chcela preto, aby tam pohodila do hrobu nejaké veci z Dubnice. Netušil, prečo tam mali ísť brať nejaké oblečenie. S nikým sa nerozprával o tom, čo mu S. povedala. Až z médií sa v septembri 2013 dozvedel, že sa našlo telo poškodenej.

Z prečítanej výpovede poškodeného L. A. vyplynulo len to, že od svojho brata N. A. vedel, že jeho matka F. P. žila v byte v Hlohovci spolu so S..

Z prečítanej výpovede svedka J. P. vyplynulo len to, že je to brat majiteľa bytu z Hlohovca, ktorý ho dal do prenájmu S. a P., ktoré sa mu ozvali niekedy na konci septembra 2008 a dali mu preddavok vo výške 105.000,00 Sk. Dňa 22.12.2008 zistil, že byt bol vykradnutý.

Z prečítanej výpovede svedka L. P. (realizovanej postupom podľa § 88 Tr. por.) vyplynulo, že obžalovaného pozná, stretli sa asi mesiac a pol od skutku, resp. aj po tom, čo sa stalo jemu. Pozná aj S. a A., ktorý bol pri jeho únose šoférom. Svoju matku F. P. videl v byte obžalovaného zhruba dva týždne predtým, ako sa mu to stalo. Do toho bytu ju priviezla S., ktorá mu povedala, že sa o ňu postará. Dva týždne predtým, čo sa mu to stalo, bola jeho matka so S. v byte obžalovaného, ktorý bol v Dubnici nad Váhom. Jeho brata N. A. vtedy zobrali policajti, dali ho do väzby a k nemu sa dostalo nejakým spôsobom, že i jeho hľadá polícia. S obžalovaným ho zoznámila S., s ktorou ju zoznámil jeho brat N. A.. Vedel, že jeho matka sa sťahovala z Piešťan, že si našla byt. Nevedel ale presný dôvod, bolo to niečo s prenajímateľom, a ani kam sa sťahovala. Až od bratov sa dozvedel, že to bolo do W., ale presnú adresu nevedel. V tom byte nikdy nebol. Len z počutia vedel, že so sťahovaním jej pomáhala S..

Dodal, že v byte u obžalovaného bol asi týždeň alebo 10 dní. Pár dní sa márne snažil dovolať obžalovanému a S. a oni jedného dňa poslali za ním W. a W., následne byt zamkol, dal im kľúče a oni ho ešte odviezli do Piešťan. Nebral žiadne veci z bytu, určite nič neukradol. Bol to jednoizbový byt s balkónom, ale mal značne rozbité vchodové dvere. Potom býval v Piešťanoch na hoteli. Jedného dňa prišli za ním S. s obžalovaným a lákali ho von až sa im to nakoniec podarilo a potom sa stalo to, čo sa stalo. Naložili ho do auta, odviezli ho k Váhu, kde ho zbili, pretože mal vykradnúť obžalovanému byt, potom aj nejaké pneumatiky spomínali. Chceli, aby pre nich kradol. Pre tento skutok boli trestne stíhaní a on bol poškodený. V roku 2009 sa dozvedel od brata L. A. o smrti matky, keď boli zavretí v Leopoldove, on bol vtedy vo väzbe. S. mala so P. kamarátsky vzťah, resp. mali aj vzťah skoro ako matka s dcérou.

Znalec Mgr. Karol Zabák sa na hlavnom pojednávaní v plnom rozsahu pridržiaval záverov znaleckého posudku, ktorý vypracoval so znalcami MUDr. Viktorom Segedom a MUDr. Boženou Segedovou na obžalovaného L. Q. (č.l. 291-311), a taktiež aj znaleckého posudku č. 32/2014, ktorý vypracoval na svedkov L. S. a D. A. (č.l. 314-333). Po tom, čo bol prítomný aj na hlavnom pojednávaní pri vypočúvaní obžalovaného a oboch svedkov, sa nedozvedel žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by mali nejaké iné dôsledky pre jeho znalecké závery.

Znalec dospel k záveru, že intelektové schopnosti obžalovaného L. Q. sú v pásme populačného priemeru. Obžalovaný nemá stabilné a spoločensky adaptívne vzory správania. Vyššie city nie sú rozvinuté, prežívanie vzťahov je skôr chudobné, rovnako tak schopnosť empatie. V záťaži, pri nižšej frustračnej tolerancii, je u neho možnosť impulzívneho agresívneho konania. Vo vzťahoch prevláda egocentrizmus, posudzovanie vzťahov je nezrelé (idealizácia, racionalizácia svojho asociálneho správania). Ide o osobnosť s asociálnymi rysmi: disharmonické správanie, poruchy adaptácie, asociálne konanie napriek opakovaným trestom a inklinovanie k subkultúrnym skupinám sa rozvíjajú od veku adolescencie. Jeho poznanie morálnych a sociálnych noriem je dostatočné, ale tieto nedeterminujú dostatočne jeho správanie. U obžalovaného zistil patologické charakteristiky antisociálnej a emočne nestabilnej poruchy osobnosti. Uvedené charakteristiky sa prejavujú v jeho neschopnosti dodržiavať pravidlá a normy, v nízkej tolerancii voči iným osobám, v nepriateľskom postoji voči osobám, ktoré nezdieľajú jeho názory a postoje a v agresívnom či násilnom správaní. Za najpravdepodobnejšiu motiváciu konania z psychologického hľadiska považoval znalec prežívaný konflikt s nebohrou, ktorý bol umocnený žiarlivosťou a konfliktami s jej synmi, ktorí mali vzťah so svedkyňou S.. Obžalovaný je schopný správne vnímať, zapamätať si a reprodukovať prežité udalosti. Jeho mentálne schopnosti sú primerané. Úsudkové schopnosti sú adekvátne intelektu. Pre vierohodnosť je splnený aspekt mentálnych predpokladov. Aspekt nízkej morálno-hodnotovej zrelosti u obžalovaného znižuje jeho všeobecnú vierohodnosť. Z psychologického hľadiska je znížená i špecifická vierohodnosť pri hodnotení motivácie jeho správania, ako i vzťahu k svedkom. Opakovaná výpoveď obžalovaného postráda živosť zážitku, plasticitu výpovede a diferencovanosť odpovedí. Znížená vierohodnosť je skrytá i pri jeho taktizovaní a v postoji k vyšetreniu, ako i snahe o zastieranie svojej životnej situácie a vzťahov k ďalším vyšetrovaným osobám. Úroveň intelektových schopností obžalovaného ho predisponuje k osvojeniu si spoločenských pravidiel a všefudských morálnych noriem. Obžalovaný však neprežíva pocity viny,

nedokáže sa poučiť zo svojich chýb, opakovane sa usiluje kompenzačne uspokojiť svoje potreby násilným spôsobom pri stupňovaní spoločenskej závažnosti trestnej činnosti. Vzhľadom na uvedené je prognóza jeho resocializácie nízka, pre chýbanie stabilných citových väzieb, pracovných návykov a trvalých záujmov. Obžalovaný je aktuálne bez citových vzťahov k svojej rodine. Nemá vytvorený žiadny iný stabilný vzťah. Vzhľadom na možnú dĺžku trestu možno však očakávať po prepustení jeho nižšiu výbušnosť a agresivitu vzhľadom k prirodzeným procesom starnutia a úpadku telesných a mentálnych síl.

Znalec zistil, že intelektové schopnosti svedka D. A. sú v pásme populačnej normy na dolnej hranici. Intelektový potenciál svedkyne L. S. je v pásme populačnej subnormy. Svedok D. A. má čiastočné rysy disociaľnej poruchy osobnosti v zmysle problémov vo vzťahu k spoločnosti. Jeho správanie je spojené s nerešpektovaním bežných noriem a pravidiel správania, vrátane porušovania zákona, prevažne v oblasti majetkovej trestnej činnosti a so zneužívaním návykových látok. Menovaný sa zrejme v udalosti nechcel angažovať, čo ho viedlo i k odmietaniu finančnej odmeny pri zahrabávaní tela nebohej a podľa vyjadrení svedkyne S. mal výraznú úzkosť z možných dôsledkov pre svoju osobu a svoju rodinu. Pokiaľ ide o svedka D. A., tento má perцепčné a poznávacie funkcie v norme. Jeho mentálne predpoklady, štruktúra osobnosti, afektívna stabilita zabezpečujú primeranú vierohodnosť. Znížená je morálna zrelosť. Znalec nezistil u neho motivačné či vzťahové aspekty, ktoré by viedli k uvádzaniu konfabulácií či fabulácií. Prítomná je mierna úzkosť z možných dôsledkov pre jeho osobu. Pokiaľ ide o svedkyňu L. S., táto je citovo a sociálne nezrelá, s poruchami adaptácie pri súčasnom užívaní návykových látok a promiskuitnom správaní. S obvineným udržovala partnerský vzťah, bola závislá a viazaná na jeho konanie. Dlhodobé zatajovanie má súvislosť s týmto vzťahom ako i úzkosťou z prípadnej pomsty pre ňu a jej rodinu. Mentálne predpoklady a integrita osobnosti zabezpečujú u svedkyne primeranú vierohodnosť. Nemá žiadne organické poruchy. U svedkyne nebol zistený sklon k dramatizácii či zveličovaniu. Prítomné sú mierne sklony k sugestibilite. Jej výpovede sú o vlastnej osobe menej zrelé, v smere pozitívnych očakávaní. Jej morálna a hodnotová zrelosť je nízka. Často koná vyhýbavo a rozhoduje pod vplyvom obrany možného trestu. Navyše sama má sklony k asociálnemu správaniu, väčšinou v spojitosti s inými osobami. Pre aspekt nízkej morálnej zrelosti môže preto udalosti reprodukovať výberovo. Menovaná má dlhodobo vystupňovanú úzkosť z dôsledkov pre jej osobu, resp. jej deti. Obvinenému sa úplne podriaďovala - identifikovala sa s ním. Prípadná konfrontácia môže viesť k vystupňovaniu úzkosti, resp. k zmene výpovede pod vplyvom strachu v jednoduchom popretí udalostí. Celkovo však možno vierohodnosť svedkyne hodnotiť za primeranú s prvkami autenticity a plasticity zážitkov a iba mierne zníženú pre nižšiu zrelosť osobnosti.

Záverom uviedol, že u žiadneho zo svedkov nezistil uvádzanie nových skutočností, resp. skresľovanie skutočností k prípadu. Upozornil na to, že zo strany oboch svedkov prichádzalo v nedávnej minulosti k porušovaniu spoločenských noriem a zákonov pri páchaní inej trestnej činnosti, preto môžu zatajovať iné svoje aktivity v tejto oblasti i v súvislosti s obžalovaným. V tomto smere upresnil, že svedkyňa L. S. vzhľadom na tú rôznu trestnú činnosť, užívanie drog, uvádzala skutočnosti, pri ktorých jej nehrozilo prípadné nové trestné stíhanie.

Znalec MUDr. Viktor Segeda sa na hlavnom pojednávaní v plnom rozsahu pridržiaval záverov znaleckého posudku č. 101/2013, ktorý vypracoval s inými znalcami v predmetnej veci (č.l. 291-311).

Znalci skonštatovali, že obžalovaný L. Q. netrpel a netrpí duševnou chorobou alebo poruchou v pravom zmysle slova, t.j. žiadnou psychózou. Ide o osobu závislú od metamfetamínov, avšak toho času abstijnujúcu v chránenom prostredí. Obžalovaný v čase spáchania vyšetrovaného skutku mohol rozpoznať protiprávnosť svojho konania a mohol svoje konanie ovládať. V súčasnosti je schopný chápať zmysel trestného konania. Z psychiatrického hľadiska jeho pobyt na slobode po výkone trestu by nemal byť nebezpečný pre spoločnosť. Znalci nenavrhli nariadiť mu ochranné liečenie. Pokiaľ ide o možnosť jeho resocializácie po prepustení z výkonu dlhodobého trestu odňatia slobody, znalci predpokladajú v dôsledku prirodzeného procesu starnutia pokles impulzivitu a agresivitu, a teda aj redukciu disociaľných prejavov obžalovaného.

Z prečítaného znaleckého posudku znalcov doc. MUDr. Jozefa Krajčoviča, PhD., a MUDr. Františka Štullera, PhD., č. 54/2013 (č.l. 194-231) vyplynulo, že príčinou smrti osoby (stotožnenej neskôr s poškodenou F. P.), pozostatky ktorej boli exhumované dňa 24.06.2013 v katastrálnom území obce Hlohovec, bolo pôsobenie vonkajšieho násillia na krk tejto osoby vo forme hrdúsenia - mechanického

stláčania krčných štruktúr rukami útočníka, pri ktorom došlo k zlomenine pravého rohu jazyčky a následnému uduseniu poškodenej osoby. Pri obhliadke kostrového nálezu boli zistené aj zlomeniny rebier obojstranne, ktoré vznikli pôsobením vonkajšieho mechanického násillia na hrudník po jeho stranách, resp. prudkým násillím vedeným zhora nadol (nepriamo zlomeniny). V posudzovanom prípade zlomeniny rebier mohli vzniknúť ako súčasť útoku voči poškodenej formou úderov útočníkom do hrudníka päsťou a prudkým úderom (údermi), resp. kopnutím (kopaním) do hrudníka. V prípade vzniku nepriamych zlomenín je potrebné uvažovať o prudkom priláhnutí, resp. pridupnutí na hrudník inou osobou. Pokiaľ ide o vzájomné postavenie útočníka a obeť v čase vzniku zranení, znalci sa priklonili k záveru, že k hrdúseniu a duseniu poškodenej osoby útočníkom došlo s najväčšou pravdepodobnosťou v jej ležiacej polohe, keďže zo štúdia zdravotnej dokumentácie vyplýva, že v osobe poškodenej šlo o ľažko chronicky chorého človeka s vynútenou polohou ležmo. Znalci ustálili, že k smrti poškodenej osoby došlo v časovom rozsahu niekoľko málo minút od začiatku jej hrdúsenia a dusenia. Základným predpokladom pre záchranu jej života bolo vylúčenie pôsobenia násillia inej osoby na jej krk. Zlomeniny rebier nemohli spôsobiť smrteľný následok.

Z prečítaných znaleckých posudkov KEÚ PZ pod ČES: PPZ-KEU-SL-EXP-2013/2405 (č.l. 262-268, 269-273 a 274-280) vyplynulo nasledovné:

Zo záverov znaleckého posudku z kriminalistickej biológie a genetickej analýzy (č.l. 262-268) vyplynulo, že vykonanou DNA analýzou bolo prakticky dokázané, že osoba, od ktorej boli analyzované zuby a ktorá bola exhumovaná dňa 24.06.2013 v katastrálnom území obce Hlohovec, je biologickou matkou osôb s označením „L. A., nar. XX.XX.XXXX“ a „N. A., nar. XX.XX.XXXX“.

Zo záverov znaleckého posudku z daktyloskopie (č.l. 269-273) vyplynulo, že zviditeľne-né daktyloskopické stopy na vecných stopách č. 1, 8, 9, 10 (lepiaca páska, modrý igelitový sáčok, lepiaca páska omotaná okolo deky, opasok) zaistených pri obhliadke miesta činu dňa 24.06.2013 boli vyhodnotené ako neupotrebitelné.

Zo záverov znaleckého posudku z kriminalistickej a súdnej chémie (č.l. 274-280) vyplynulo, že v stopách č. 2 a 5 (pletenina) zaistených pri obhliadke miesta činu boli zistené časti textilných materiálov pochádzajúcich z vlákien polyesteru čiernej farby a z vlákien polyesteru bielej farby. Z predložených stôp nie je možné jednoznačne potvrdiť ani vylúčiť, či tieto stopy tvorili súčasť jedného odevu.

Na hlavnom pojednávaní boli oboznámené aj tieto listinné dôkazy:

- podnet na trestné stíhanie z č.l. 1-2
- uznesenie o začatí trestného stíhania z č.l. 3
- úradný záznam z č.l. 5-6
- zápisnica o konfrontácii medzi svedkom A. a obžalovaným z č.l. 124-131
- zápisnica o previerke výpovede na mieste s fotoalbumom z č.l. 139-154
- zápisnica o previerke výpovede na mieste s fotoalbumom z č.l. 155-168
- zápisnica o obhliadke miesta činu s fotoalbumom z č.l. 169-177
- zápisnica o obhliadke miesta činu s fotodokumentáciou z č.l. 178-189
- zápisnica o obhliadke - pitva s fotodokumentáciou z č.l. 232-251
- uznesenie o vrátení vecí z č.l. 281
- uznesenie o zničení vecí z č.l. 282
- odpoveď Tatra banka, a.s. s prílohami z č.l. 337-345
- odpoveď VÚB, a.s. s prílohou z č.l. 348-349
- zmluva o nájme bytu z č.l. 351-354
- dohoda o urovnaní z č.l. 358-359
- odpoveď Sociálnej poisťovne s prílohami z č.l. 361-363 = Stračárová ako poberateľ starobného dôchodku od 18.07.2005, ku dňu 29.05.2013 vo výške 261,80 €
- odpoveď Prima banka Slovensko, a.s. z č.l. 367
- odpoveď Tatra banka, a.s. z č.l. 371
- list svedka R. z č.l. 431
- rozsudok OS Trnava sp. zn. 9T/19/2017 z č.l. 713-714

Z oboznámených listinných dôkazov vyplynulo aj nasledovné:

Podnet na trestné stíhanie bol vo veci vypracovaný dňa 22.02.2013 (č.l. 1) s tým, že podkladom pre tento postup bolo operatívne vyťaženie svedkyne L. S. (č.l. 5-6).

Zo zápisnice o konfrontácii medzi svedkom D. A. a obžalovaným (č.l. 124-131) vyplynulo, že svedok usvedčoval zo spáchania stíhaného trestného činu obžalovaného. Obžalovaný v rámci konfrontácie tvrdil, že informáciu o tom, že P. odišla do ČR, mu povedali S. aj A..

Svedkyňa L. S. sa zúčastnila previerky výpovede na mieste dňa 23.02.2013 (č.l. 139-154), pričom neoznačila miesto (označila 2 miesta), kde bolo zakopané telo P., pričom ňou označené miesta boli obhliadnuté na zápisnicu o obhliadke miesta činu v dňoch 26.02.2013 až 27.02.2013 s negatívnym výsledkom (č.l. 169-177).

Svedok D. A. sa zúčastnil previerky výpovede na mieste dňa 07.03.2013 (č.l. 155-168), pričom označil miesto, kde bola následne vykonaná obhliadka miesta činu a kde bolo dňa 24.06.2013 nájdené zakopané telo P.. Pri previerke sa na mieste orientoval bez problémov, miesto ukázal s istotou a bolo vidno, že po príchode naň rozčítlivel, snažil sa skryť emócie, slzy.

Zo zápisnice o obhliadke miesta činu (č.l. 178-181) ďalej vyplynulo, že miesto nálezu kostrových pozostatkov osoby ženského pohlavia nezistenej totožnosti sa nachádzalo na parcele č. XXXX v katastri obce Hlohovec na ľavom brehu Váhu. V rámci obhliadky miesta činu vykonanej dňa 24.06.2013 boli zaistené aj vecné stopy, a to hrdzavý kuchynský nôž a opasok, prípadne aj časť rámu dioptrických okuliarov. Zároveň boli zaistené telesné pozostatky s dekou (bola to roztrhnutá deka so stopami lepiacej pásky v strede), v ktorej boli uložené a s modrým igelitovým vreckom, v ktorom bola ľudská lebka so zvyškami čiernych vlasov a mäkkých tkanív, ďalej boli nájdené aj dolná sánka s mostíkom z bieleho kovu, 3 prstene, pričom osoba, ktorej pozostatky boli nájdené, mala nádorové ochorenie s metastázovaním kostí.

Zo zápisnice o obhliadke - pitvy (č.l. 232-251) vyplynulo, že pitva nájdeného zakopaného tela sa uskutočnila dňa 25.06.2013. Telesné pozostatky boli zabalené v hnedo-žltej deke a lebka bola zabalená v modrej igelitovej taške, deka bola prelepená lepiacou páskou v jej strede, jeden koniec deky bol tiež zviazaný lepiacou páskou, boli nájdené aj 4 prstene a zvyšky okuliarov, pričom v prípade jazyky bolo zistené jej mechanické poškodenie.

Z odpovede Tatra banky, a.s. s prílohami (č.l. 337-345) vyplynulo, že subjekt s názvom F. P., rodné číslo XXXXXX/XXX, mal vedený bežný osobný účet č. XXXXXXXXXXX, ktorý bol otvorený dňa 16.10.2006 a je vedený do súčasnosti (pozn.: správa bola vyhotovená dňa 28.05.2013). Dispozičné oprávnenie k účtu mala majiteľka účtu aj prostredníctvom Internet bankingu a Dialogu. K uvedenému účtu boli majiteľke účtu vydané debetné platobné karty Visa Electron č. XXXX XXXX XXXX XXXX (aktívna dňa 29.05.2008, blokovaná pre stratu dňa 06.10.2008) a č. XXXX XXXX XXXX XXXX (aktívna dňa 07.10.2008, expirovaná dňa 01.11.2011). Z tabuľkového prehľadu transakcií platobnou kartou č. XXXX XXXX XXXX XXXX (č.l. 344) bolo zrejmé, že dňa 19.10.2008 o 21:03 hod. bola prostredníctvom uvedenej platobnej karty cez bankový terminál TI202099 na čerpacej stanici Slovnaft realizovaná platba v sume 671,20 Sk a dňa 19.10.2008 o 22:14 hod. bola prostredníctvom tejto platobnej karty cez bankomatový terminál VÚB, a.s. č. P vybratá z účtu suma 15.000,00 Sk.

Z odpovede VÚB, a.s. s prílohou (č.l. 348-349) vyplynulo, že dňa 19.10.2008 sa nachádzal bankomatový terminál č. P na adrese C., W. XXX/X (išlo o pobočku VÚB, a.s.).

Podľa zmluvy o nájme bytu (č.l. 351-354) boli nájomcami bytu v Hlohovci dve osoby, a to L. D. (S.) a F. P., nájom bol na cca 1 rok, pričom pri podpise bola uhradená suma 93.100,00 Sk.

Z odpovede Sociálnej poisťovne s prílohami (č.l. 361-363) vyplynulo, že P. bola poberateľkou starobného dôchodku od 18.07.2005, ku dňu 29.05.2013 vo výške 261,80 €.

Z odpovedí Prima banky Slovensko, a.s. (č.l. 367) a Tatra banky, a.s. (č.l. 371) neboli zistené bližšie informácie ohľadom zadržania platobnej karty VISA Tatra banky, a.s., č. XXXX XXXX XXXX XXXX z obdobia 01.09.2008 - 20.10.2008. Bolo zistené len to, že platobná karta bola zadržaná nestotožneným bankomatom Dexia banky, a.s.

Z listu svedka R. (č.l. 431) vyplynulo, že ho adresoval Krajskej prokuratúre Trnava a bol jej doručený 11.11.2014, pričom v ňom uviedol, že v decembri 2012 ho S. a jej švagor - nejaký U. žiadali o pomoc s vykopaním tela a jeho zakopaním niekde inde a že by do hrobu uložili odev nejakej inej osoby z Dubnice nad Váhom, aby sa tam našla DNA, pričom sa bojí, že by sa tam našla jeho DNA a považuje za morálne o tom informovať.

Z rozsudku OS Trnava sp. zn. 9T/19/2017 (č.l. 713-714) vyplynulo, že svedkyňa L. S. bola odsúdená pre použitie platobnej karty č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX na tom skutkovom základe, že v presne nezistenom čase až do 30.12.2008 túto držala a prechovávala, potom ju poskytla matke, ktorá ďalej realizovala platobné transakcie.

*** Výrok o vine ***

V konaní pred súdom na hlavnom pojednávaní, na základe vykonaných dôkazov, spôsobom a v rozsahu tak, ako to navrhli procesné strany a určenom súdom so zreteľom na § 2 ods. 19 Tr. por. a § 278 ods. 1, ods. 2 Tr. por., vyhodnotením vykonaných dôkazov v súlade s § 2 ods. 12 Tr. por., t.j. jednotlivito a vo vzájomnom súhrne bez ohľadu na to, ktorá z procesných strán tieto dôkazy navrhla či obstarala, súd mal za preukázané, že sa skutok uvedený v obžalobe, s jeho miernym pozmenením a tiež so zmenou právnej kvalifikácie, sa stal a že tento skutok spáchal obžalovaný L. Q. (ďalej v tejto časti odôvodnenia aj „obžalovaný“).

K tomu súd navyše dodáva, že zo skutočnosti, že súd môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu (§ 278 ods. 1 Tr. por.), nemožno vyvodiť záver, že medzi obžalobným návrhom a skutkovým výrokom rozsudku musí byť vždy úplná zhoda. Súd musí skutok uvedený v obžalobe prejednať vždy v celom rozsahu, pričom má právo a zároveň povinnosť do svojho rozhodnutia premietnuť výsledky hlavného pojednávania, ktoré údaje uvedené v obžalobe modifikujú, ak sa neporuší totožnosť skutku. Totožnosť skutku je zachovaná, keď je zachovaná jeho podstata. Podstata skutku spočíva v konaní páchatel'a a v následku, ktorý bol týmto konaním spôsobený a ktorý je relevantný z hľadiska trestného práva. Z hľadiska tohto ustanovenia podstata skutku teda spočíva v účasti obžalovaného na určitej udalosti vo vonkajšom svete, ktorá je uvedená v obžalobnom návrhu a z ktorej vznikol následok uvedený v obžalobe. Pritom však ani účasť (aktivita) obžalovaného a ani následok, ktorý tým bol spôsobený, nemusia byť úplne zhodné, stačí, ak sú aspoň sčasti zachované v rozhodnutí súdu (na základe výsledkov vykonaného dokazovania) v porovnaní s obžalobou. Podstata skutku preto nebude porušená, ak sa menia okolnosti týkajúce sa miesta a času spáchania činu, rozsahu následkov, spôsobu vykonania činu, pohnútky činu či formy zavinenia. Na podklade týchto záverov a zmien v skutkovej vete nedošlo k narušeniu totožnosti skutku ustáleného vo výroku o vine tohto rozsudku oproti podanej obžalobe (skutok bol pozmenený len mierne a došlo aj k vypusteniu kvalifikačného znaku podľa § 145 ods. 2 písm. e/ Tr. zák.).

Obžalovaný sa počas hlavného pojednávania bránil tým, že poškodenú P. nezavraždil, resp. nemá s jej vraždou nič spoločné. Platobnú kartu P. používala L. S. aj pred skutkom, on ju nepoužil. V rámci svojej záverečnej reči obšírne spochybňoval výpovede svedkov S. a A., ktorí ho nepriamo usvedčovali zo spáchania konania kladeného mu za vinu.

Prezentovaná obrana obžalovaného bola vyvrátená vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní, ktorého výsledky boli v neprospech obžalovaného.

Súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní bezpečne a bez najmenších pochybností ustálil, že obžalovaný dňa 19.10.2008 vo večerných hodinách, v čase približne do 22:00 hod., v W. na ul. M. J. W. č. XXXX/XX, v byte č. X, v ktorom dočasne býval spoločne s nájomcami F. P., nar. XX.XX.XXXX, a L. S., nar. XX.XX.XXXX, fyzicky napadol F. P. tak, že ju začal intenzívne hrdúsiť, až jej pri tom zlomil pravý roh jazyky a následne ju udusením usmrtil, po príchode L. S. do bytu tejto oznámil, že F. P. už nežije a že jej telo treba odpratať a následne telo nebohej F. P. zabalené v deke naložil do auta a spoločne s L. S. a D. A., ktorý priniesol z miesta svojho bydliska lopatu, ho odviezli k rieke F. na parcelu č. XXXX v k. ú. W., kde ho spolu s D. A. zakopali do zeme, následne po usmrtení F. P. prehľadal jej osobné veci, z jej peňaženky odcudzil bankomatovú kartu Tatra banky, a.s. č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX a prostredníctvom PIN kódu, ktorý našiel v peňaženke nebohej F. P., dňa

19.10.2008 o 21:03 hod. v nestotožnenej na čerpacej stanici Slovnaft, ktorá sa nachádzala smerom na N. od W., natankoval na túto platobnú kartu pohonné hmoty v sume 671,20 Sk (22,28 €) a dňa 19.10.2008 o 22:14 hod. z bankomatu VÚB, a.s., umiestneného v Leopoldove na Hollého ul. č. 649/1, vybral na túto platobnú kartu sumu 15.000,00 Sk (497,90 €).

Obžalovaného L. Q. zo spáchania takto ustáleného skutku usvedčovali najmä nepriame dôkazy. Žiaden vypočutý svedok jednak nebol priamym svedkom jeho konania voči P., ktoré viedlo k jej smrti, pričom produkované nepriame dôkazy v tomto smere vytvorili ucelenú reťaz dôkazov svedčiacich napriek tomu o jeho vine aj v prípade tejto časti stíhaného skutku, pričom jeho následné konanie (použitie jej platobnej karty) bolo dostatočne preukázané svedeckými výpoveďami priamych svedkov S. a A..

V konkrétnostiach súd k hodnoteniu dôkazov uvádza nasledovné:

Svedkyňa L. S. podrobne popísala to, čo vnímala po príchode do prenajatého bytu v Hlohovci, ktorý obývala s obžalovaným a P.. Uviedla, že po jej príchode do bytu P. už nežila (nejavila známky života, nehýbala sa) a sám obžalovaný jej povedal, že je mŕtva (uviedol jej: „ona to už má za sebou“) a že je potrebné jej telo odpratať (ak by P. zomrela prirodzenou smrťou a obžalovaný by o tom vedel, je nelogické, aby sa chcel následne jej tela „zbaviť“ a neohlásil jej smrť). Telo P. bolo prikryté na gauči v obývačke paplónom, kde P. bežne spávala (i podľa výpovede obžalovaného). S. videla, že P. mala vtedy na čele nakrivo dioptrické okuliare, z úst jej trčal jazyk, na krku mala väčšie fľaky. Obžalovaný následne zorganizoval odpratanie jej tela z bytu, ako aj jeho zakopanie ešte v ten večer neďaleko od miesta činu na odľahlom mieste pri Váhu, v čase, keď už bola tma, pričom pri zakopávaní tela, ktoré bolo zabalené v deke prevažne hnedej farby (čo zhodne uviedli S. aj A. a čo vyplynulo z obhliadky miesta činu a pitvy), ktorú používala práve P., bolo potrebné použiť aj svetlo (baterku). Na pomoc bol vtedy zavolaný svedok A., ktorý za to dostal od obžalovaného sumu 5.000,00 Sk po tom, čo obžalovaný z platobnej karty P. (ktorá bola v peňaženke aj s PIN kódom, ktorú zobral obžalovaný a ktorú chcel takto vyskúšať) najskôr uhradil kúpu pohonných hmôt na čerpacej stanici Slovnaft do auta (konkrétne Fabie), ktoré použili na prevoz tela P. a ktorým boli pre svedka A. v N., a následne z nejakej platobnej karty vybral v bankomate VÚB, a.s. v meste Leopoldov finančné prostriedky vo výške 15.000,00 Sk. Svedok A. uviedol, že až po zakopaní tela sa zastavili v Leopoldove v bankomate, kde obžalovaný a S. vybrali peniaze, ale nevedel kto konkrétne z nich. Práve z týchto zistení aj s poukazom na preukázaný čas výberu tejto finančnej hotovosti (22:14 hod.) súd ustálil, že skutok sa stal dňa 19.10.2008 vo večerných hodinách v čase približne do 22:00 hod.

Obžalovaný bol nepriamo usvedčovaný aj výpoveďou svedka A., ktorý vo svojej výpovedi popisoval okolnosti „odpratia“ a zakopania tela P. v podstate úplne totožne ako svedkyňa S., najmä pokiaľ ide o zabalenie tela do deky prevažne hnedej farby a jeho následne naloženie do auta (aktívny v tomto smere bol len obžalovaný), následne vykopanie hrobu potrebného na zakopanie tohto tela (svedok tiež presne označil miesto, kde bol nájdený hrob P.), ako aj jeho odmeny za túto jeho pomoc - prácu (5.000,00 Sk), ktorú mu prikázal urobiť práve obžalovaný, a to po tom, čo došlo k výberu hotovosti z bankomatu v Leopoldove. Uviedol tiež, že najskôr prišli pre neho S., ako aj obžalovaný na osobnom motorovom vozidle Fabia do Červeníka, predtým mu ešte volali, aby zobral z domu lopatu, ktorú následne použili pri zakopávaní tela, pričom to, že išlo o telo, v tom čase nevedel. Pri previerke svojej výpovede na mieste sa svedok A. na tomto mieste orientoval bez problémov, miesto hrobu P. ukázal s istotou a bolo vidno, že po príchode naň rozčítlivel, snažil sa skryť emócie, slzy, ako to vyplýva zo zápisnice o tomto úkone.

Znalec - psychológ Mgr. Karol Zabák vyhodnotil výpovede S. a A. ako primerane vierohodné (zo psychologického hľadiska) a nezistil motivačné či vzťahové aspekty, ktoré by viedli k uvádzaniu konfabulácií či fabulácií, resp. dramatizácii či zveličovaniu, pričom boli posúdené kvalitatívne na lepšej úrovni ako v prípade obžalovaného. S týmito závermi sa stotožnil aj súd, pričom za dôvod menších rozporov v ich výpovediach považoval plynutie času, keďže obaja o skutku prvýkrát vypovedali po skoro 4,5 rokoch od jeho spáchania. Tieto rozpory zároveň neboli zásadné, ale išlo o rozpory nepodstatné, ktoré neznižovali dôveryhodnosť ich výpovedí na takú úroveň, že by sa nimi tak povediac obaja diskvalifikovali.

S výpoveďami svedkov S. a A. ostatne korešpondovali závery znaleckého posudku z odvetvia súdneho lekárstva, podľa ktorého príčinou smrti P. (na základe analýzy DNA bolo znaleckým posudkom KEÚ PZ preukázané, že išlo o jej kostrové pozostatky) bolo pôsobenie vonkajšieho násillia na krk vo forme

hrdúsenia (záver, že bola uškrtená, vyplynul z výpovede S.), po ktorom došlo k zlomenine pravého rohu jazyky (ktoré poškodenie bolo zrejmé ihneď po nájdení hrobu a telesných pozostatkov), pričom pri obhliadke boli zistené aj zlomeniny rebier, ktoré mohli vzniknúť prudkým úderom do rebier alebo kopaním (teda aj tak, ako to popisoval svedok A., že obžalovaný po uložení deky do hrobu po nej postúpil). Znalci ustálili, že k smrti P. došlo v časovom rozsahu niekoľko málo minút od začiatku jej hrdúsenia a dusenia (takúto smrť si nemohla spôsobiť sama vlastným zavinením). Základným predpokladom pre záchranu jej života bolo vylúčenie pôsobenia násilia inej osoby na jej krk. Zistené zlomeniny rebier nemohli spôsobiť smrteľný následok.

Znalec - psychológ Mgr. Karol Zabák ohľadom obžalovaného uviedol, že charakteristiky zistené u neho sa prejavujú v jeho neschopnosti dodržiavať pravidlá a normy, v nízkej tolerancii voči iným osobám, v nepriateľskom postoji voči osobám, ktoré nezdieľajú jeho názory a postoje a v agresívnom či násilnom správaní, t.j. obžalovanému nie je cudzie byť agresívny a násilný, čoho dôkazom je trestná činnosť spáchaná na P. noc pred skutkom, pričom vykradnutie bytu obžalovaný napr. neriešil vôbec prostredníctvom polície. V zmysle tejto charakteristiky obžalovaného mohla mať z jeho konania oprávnený strach aj S., ktorá s ním žila, poznala ho, a rovnako tak aj A., nehovoriac aj o tom, že všetci boli užívateľmi drog, čo mohlo negatívne prejavy obžalovaného spojené s jeho charakteristikou aj umocniť a zvýrazniť.

Pri vyhodnotení záveru o dôveryhodnosti výpovedí svedkov S. a A. boli dôležité aj tieto zistenia súdu:

Dôveryhodné podľa názoru súdu bolo aj to, že S., ktorá vypovedala o skutku prvýkrát v roku 2013 (ako to vyplývalo z vyšetrovacej časti spisu), označila po tom, čo nevedela nájsť hrob P., ako svedka aj A., ktorý napokon ukázal dňa 07.03.2013 miesto, kde bolo zakopané práve telo P..

Naproti tomu, ako o vzťahu S. so P. vypovedal obžalovaný (že bol aj negatívny, S. ju oslovovala škaredo a pod.), o ich pozitívnom vzťahu vypovedala jednak sama S. (P. mala veľmi rada) a aj P., ktorý vypovedal, že S. mala s jeho matkou kamarátsky vzťah, resp. mali aj vzťah skoro ako matka s dcérou. V tomto smere tak nebolo možné u nej identifikovať žiaden motív prípadného konania, ktoré bolo pripisované obžalobou len obžalovanému.

Naopak S. vypovedala, že vzťah obžalovaného a P. nebol moc dobrý, občas prišli do konfliktu kvôli úplným banalitám, napr. kvôli TV anténe a hlúpostiam, ale fyzický konflikt nemali. P. obžalovaný veľmi prekážal, lebo už bola staršia, chcela mať všetko po svojom a vtedy dochádzalo k tým konfliktom medzi nimi, napr. aj kvôli nejakému mäsu.

Obrana obžalovaného smerovala aj do toho, že poukazoval vo svojej záverečnej reči na „plánovaný zvláštny sled udalostí“ ohľadom toho, kedy, s kým a ako prebiehali v predmetnej veci vyšetrovacie úkony v prípravnom konaní, pričom ním tvrdená postupnosť z obsahu vyšetrovacej časti spisu vôbec nevyplyvala. Svedok D. A. dňa 01.03.2013 vo veci vypovedal, dňa 07.03.2013 sa následne zúčastnil konfrontácie so S. a aj previerky jeho výpovede na mieste, čiže takýto procesný postup orgánov činných v trestnom konaní v rámci vyšetrovania bol dôvodný a plne v súlade s príslušnými ustanoveniami Tr. por.

K používaniu platobnej karty po skutku obžalovaným sa v podstate zhodne vyjadrovali obaja svedkovia, t.j. S. i A., pričom následné používanie tejto platobnej karty patriacej P. (č. XXXX XXXX XXXX XXXX) S. bolo už pre súd tak povediac nepodstatné, keď to bolo „pokryté“ jej odsúdením v inom trestnom konaní na tom skutkovom základe, že v presne nezistenom čase až do 30.12.2008 túto platobnú kartu ďalej používala (že boli na bankovom účte patriacom k tejto platobnej karty robené následne aj ďalšie finančné operácie, tiež vyplynulo aj z výpisu z tohto účtu), a podľa názoru súdu S. aj vysvetlila, prečo bola táto platobná karta následne v jej dispozícii.

Svedok T. U. R. sa javil pre súd ako nedôveryhodný, a to vzhľadom k rozporom medzi jeho výpoveďou a obsahom listu, ktorý adresoval prokuratúre (do listu mal vraj uviesť, kedy je telo teplé, čo však nebola pravda, v liste nič také neuviedol). Taktiež nebolo v konaní preukázané, že by S. bola trestne stíhaná za iné vraždy, a teda nebolo preukázané ani to, že by sa mala usvedčujúcou výpoveďou na obžalovaného „vykúpiť“, ako tento svedok vypovedal. Taktiež bolo pre súd zvláštne, že tento svedok vypovedal, že o nájdení tela P. sa dozvedel z médií v septembri 2013, avšak predmetný list napísal a odoslal po viac ako

roku od tohto zistenia, pričom počas výkonu väzby či trestu (resp. nie na slobode) sa stretol opakovane aj s obžalovaným.

Naproti tomu bolo potrebné sa k obrane obžalovaného vyjadriť aj nasledovne:

Obžalovaný poukázal na to, že začiatkom októbra zistil, že má vykradnutý byt. S. asi po týždni prišla do Dubnice s A. a už vtedy mala používať platobnú kartu P., nakoľko ju zadržal v ten večer bankomat Dexia Banky v Dubnici nad Váhom. K tomu naopak vypovedala S., že keď vtedy prišla do Dubnice na byt obžalovaného s A., tak tam bola vtedy asi aj P., pričom S. poprela, že by jej bola zadržaná platobná karta P. v Dubnici nad Váhom. Aj P. k tomu vypovedal, že dva týždne predtým, čo sa mu to stalo (trestný čin spáchaný na ňom dňa 18.10.2008), bola jeho matka so S. v byte obžalovaného, ktorý bol v Dubnici nad Váhom, pričom podľa správy Tatra banky, a.s. približne v tomto období bola zablokovaná pre stratu jedna z jej platobných kariet (konkrétne to bolo dňa 06.10.2008).

Nelogické podľa názoru súdu bolo aj tvrdenie obžalovaného, že P. opustila byt a odišla do ČR, čo mu mala povedať S. (i keď v rámci konfrontácie so svedkom A. uviedol, že mu to povedal aj A.), pretože P. bola ležiaca, podľa výpovede S. bola stále doma, bola veľmi chorá (napr. aj podľa výsledkov pitvy mala metastázy na kostiach). Aj byt si brala do prenájmu P. so S., bol na ňom uhradený nájom skoro na 1 rok so začiatkom od septembra 2008, pričom do Hlohovca sa presťahovala kvôli tomu, že jej synovia boli zavretí v Leopoldove, chcela im byť preto na blízku, pričom minimálne N. A. bol vo väzbe až do januára 2009, a so synom L. P. bývať zjavne nechcela, keďže tento býval v byte obžalovaného aj v čase, keď už ona bývala v Hlohovci.

V neprospech obžalovaného - ako nepriamy dôkaz malej sily, dopĺňajúci ďalšie dôkazy vyššej sily, bolo aj zistenie, že ustálené konanie obžalovaného malo rovnaký modus operandi ako v inej trestnej veci obžalovaného (Okresný súd Trenčín sp. zn. 1T/103/2012), v ktorej bol tiež odsúdený pre obzvlášť závažný zločin vraždy, ktorého sa dopustil tiež na žene vyššieho veku, tiež jej usmrtením a obdobným spôsobom „zbavenia“ sa jej tela, pričom takéhoto konania sa dopustil skôr, ako mu bolo v predmetnej trestnej veci vôbec vznesené obvinenie.

V konečnom dôsledku je potrebné aj uviesť, že ak by aj orgány činné v trestnom konaní nezačali trestne stíhať aj iné osoby pre konanie pripisované len obžalovanému, nezabavuje to obžalovaného vôbec jeho trestnoprávnej zodpovednosti za konanie, ktoré bolo preukázané vo vzťahu k nemu (napr. aj pokiaľ ide o použitie platobnej karty krátko po skutku - S. to odmietla, A. uviedol, že vyberal obžalovaný alebo S., boli pri výbere obaja, pričom v tom čase musela S. aj obžalovaný nepochybne vedieť, že P. je mŕtva, a preto jej platobnú kartu použijú neoprávnene).

V kontexte hore uvedených skutočností a úvah súdu tak súd nemal dôvod uveriť obrane obžalovaného L. Q., nakoľko ju nepodporil čo do priebehu spáchania stíhaného skutku žiaden ďalší dôkaz, pričom ním tvrdený priebeh sa nezhodoval s inými vykonanými dôkazmi - najmä výpoveďami svedkov S. a A., ktorých výpovede súd posúdil ako vierohodné a na základe ktorých vyslovil vinu obžalovaného v rozsahu uvedenom vo výrokovej časti tohto rozsudku. Podľa názoru súdu bol možný jediný logický záver, a to ten, že P. usmrtil práve obžalovaný.

V danom prípade výsledky vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní oproti tvrdeniam prokurátora v podanej obžalobe podľa názoru súdu nepochybne nepreukázali, že by bol naplnený osobitný kvalifikačný znak v prípade spáchania obzvlášť závažného zločinu vraždy, teda jeho spáchanie v úmysle získať majetkový prospech. Z výsledkov vykonaného dokazovania (najmä z výpovede svedkyne S.) vyplynulo, že motívom konania obžalovaného (vraždy) nemuselo byť len získanie majetkového prospechu (i keď bolo pravdou, že obžalovaný v danom čase nemal žiadny preukázateľný finančný príjem na živobytie, zároveň bol užívateľom drog, ktoré si kupoval a pod.), ako to tvrdil prokurátor aj v záverečnej reči (S. vypovedala, že nevie o tom, že by obžalovaný po P. požadoval peniaze), ale mohli to byť aj konflikty, ktoré mal obžalovaný počas spolujitia so P. v byte v Hlohovci (o tých vypovedala tiež S.), prípadne aj určitá pomsta na nej po tom, čo jej syna (P.) obžalovaný vinil z vykradnutia jeho bytu v Dubnici nad Váhom, a teda bolo potrebné v súlade so zásadou in dubio pro reo uvedené dôvodné pochybnosti o naplnení tohto kvalifikačného znaku vyhodnotiť v prospech obžalovaného. Nebolo tak možné stotožniť sa so záverečnou rečou prokurátora, že tento motív bol jednoznačne preukázaný, keď na hlavnom pojednávaní takýto dôkaz produkovaný nebol.

V prípade obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1 Tr. zák. je objektívna stránka tohto trestného činu charakterizovaná usmrtením človeka (objekt), čím sa rozumie zbavenie života živého človeka, bez ohľadu na použité prostriedky. Páchatelom tohto trestného činu môže byť ktokoľvek. Ide o úmyselný trestný čin a úmysel páchatela, hoci nepriamy, musí smerovať k usmrteniu človeka.

Vzhľadom k prezentovaným výsledkom dokazovania na hlavnom pojednávaní a ich právneho posúdenia, ako to bolo rozvedené vyššie, bolo preukázané, že obžalovaný L. Q. iného úmyselne usmrtil a neoprávnenne si obstaral platobnú kartu na účel použiť ju ako pravú a na taký účel ju prechovával a použil, a preto ho súd uznal vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1 Tr. zák. a prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák., keď boli naplnené všetky znaky skutkových podstat týchto trestných činov.

Obžalovaný konal vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písm. a/ Tr. zák., t.j. chcel spôsobom uvedeným v Tr. zák. porušiť záujem chránený týmto zákonom, čo nepochybne vyplynulo z vykonaného dokazovania, najmä spôsobu usmrtenia P..

Na strane obžalovaného L. Q. neboli zistené žiadne okolnosti vylučujúce jeho trestnú zodpovednosť (§ 22 a § 23 Tr. zák.).

*** Výrok o treste ***

V súvislosti s výrokom o treste boli na hlavnom pojednávaní oboznámené tieto listinné dôkazy: správy o povesti na obžalovaného (č.l. 415-416), uznesenie OS Piešťany sp. zn. 1Nt/6/2014 (č.l. 897-900) a uznesenie KS v Trnave sp. zn. 6Tos/156/2014, hodnotenie z ÚVTOS (č.l. 883), aktuálne lustrácie na obžalovaného (č.l. 887-894), podstatný obsah spisu OS Trenčín sp. zn. 1T/103/2012, podstatný obsah spisu OS Piešťany sp. zn. 2T/60/2009, podstatný obsah spisu OS Piešťany sp. zn. 1T/216/2010 a podstatný obsah spisu OS Piešťany sp. zn. 2T/153/2009.

Z oboznámených správ o povesti obžalovaného vyplynulo nasledovné:

- Z miesta bydliska obžalovaný nie je bližšie hodnotený.
- Podľa registra obyvateľov je slobodný a bezdetný.
- Obžalovaný bol v minulosti 7-krát súdne trestaný zväčša pre majetkovú a násilnú trestnú činnosť, pričom pred spáchaním skutku vykonal dňa 03.04.2006 nepodmienečný trest odňatia slobody uložený mu pre úmyselný trestný čin vo veci Okresného súdu Lučenec sp. zn. 4T/150/2005 a predtým bol dokonca aj z výkonu iného trestu odňatia slobody uloženého mu v inej veci aj podmiennečne prepustený dňa 27.06.2003.
- Aktuálne sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, pričom mu boli nariadené výkonu trestu v dvoch trestných veciach (1T/103/2012 - predpokladaný koniec dňa 09.07.2032 a 2T/60/2009 - predpokladaný koniec dňa 09.07.2035).
- Iné trestné konania sa voči nemu nevedú.
- V registri priestupkov nemá žiadne záznamy.
- Počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody v inej veci bol 10-krát disciplinárne odmenený, zväčša z dôvodu pracovného zaradenia, jeho správanie a vystupovanie je hodnotené len kladne, je však len čiastočne kritický k spáchanej trestnej činnosti, pre ktorú bol uznaný za vinného.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd prihliadal najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie a jeho mieru, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Vychádzal tiež z toho, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Trest má taktiež postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

V prípade obžalovaného L. Q. musel súd tomuto ukladať ako primárny trest len trest odňatia slobody spojený s jeho výkonom, a to s poukazom ustanovenie § 34 ods. 6 Tr. zák., resp. v spojitosti s týmto

zákoným ustanovením na trestnú sadzbu tohto trestu upravenú v osobitnej časti Tr. zák. v prípade najprísnejšie trestného činu (§ 145 ods. 1 Tr. zák.), t.j. 15 až 20 rokov.

Súd tiež zistil, že obžalovanému je potrebné uložiť v zmysle zásad na ukladanie trestov ako primárny trest súhrnný a ďalší trest.

Súhrnný trest bolo potrebné obžalovanému uložiť s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. pri splnení zákonných podmienok v prípade iných odsúdení obžalovaného, a to jednak rozsudkom Okresného súdu Piešťany zo dňa 04.02.2015 sp. zn. 2T/60/2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 11.06.2015 sp. zn. 6To/31/2015 (išlo o súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov a 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia), ktorým bol po predchádzajúcom právoplatnom rozhodnutí o povolení obnovy konania v prípade obžalovaného tomuto uložený „nový“ trest, ako aj trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany zo dňa 19.10.2009 sp. zn. 2T/153/2009 (išlo o trest odňatia slobody vo výmere 1 rok s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky), pretože skutky v týchto trestných veciach (t.j. 30T/3/2015, 2T/60/2009 a 2T/153/2009) boli v súbehu pokiaľ ide o obdobie (čas) ich spáchania, keď toto obdobie (súbeh spáchaných skutkov, resp. trestných činov) bolo ohraničené vyhlásením odsudzujúceho rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 15.03.2010 sp. zn. 2T/60/2009, ktorý bol síce krajským súdom následne v celom rozsahu zrušený, avšak v tejto trestnej veci došlo nakoniec k právoplatnému vysloveniu viny obžalovaného dňa 12.06.2012.

Zároveň súd nemohol neuložiť súhrnný trest aj voči odsúdeniu Okresného súdu Piešťany rozsudkom zo dňa 06.05.2013 sp. zn. 1T/216/2010, právoplatným dňa 24.05.2013, nakoľko v prípade tohto odsúdenia, v rámci ktorého bolo rozhodnuté (v danom čase) o upustení od uloženia súhrnného trestu vzhľadom k trestu uloženému v trestnej veci Okresného súdu Piešťany pod sp. zn. 2T/60/2009, nebolo po povolení obnovy konania v tejto trestnej veci (po zrušení výroku o tomto treste, vo vzťahu ku ktorému bolo upustené od uloženia súhrnného trestu) na základe uznesenia Okresného súdu Piešťany zo dňa 06.08.2014 sp. zn. 1Nt/6/2014 opätovne rozhodnuté o uložení treste, hoci týmto uznesením boli zrušené všetky rozhodnutia na výrok o treste obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, teda okrem iných aj výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 06.05.2013 sp. zn. 1T/216/2010, právoplatného dňa 24.05.2013.

Ďalší trest bolo potrebné obžalovanému uložiť s použitím § 43 Tr. zák. pri splnení zákonných podmienok v súvislosti s iným odsúdením obžalovaného, a to rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 29.04.2013 sp. zn. 1T/103/2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 09.09.2013 sp. zn. 23To/77/2013, v prípade ktorého uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 18,5 (osemnásť a pol) roka obžalovaný doposiaľ v celosti nevykonával (ku dňu vyhlásenia rozsudku, t.j. k 22.08.2019, mu zostávalo vykonať po započítaní potrebných období do uloženého trestu ešte trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov, 10 mesiacov a 14 dní, t.j. maximálna výmera trestu odňatia slobody mohla byť v predmetnej veci vo výmere 12 rokov, 1 mesiac a 16 dní). Zároveň skutky v týchto trestných veciach (t.j. 30T/3/2015 a 1T/103/2012) neboli v súbehu, a preto neprichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu aj vo vzťahu k tomuto odsúdeniu obžalovaného.

Súd preto v prípade obžalovaného L. Q. po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu, s prihliadnutím na to, že zistil u obžalovaného jednu priťažujúcu okolnosť (§ 37 písm. m/ Tr. zák. - už bol pred spáchaním skutku za trestný čin odsúdený, ako to vyplynulo z jeho odpisu registra trestov - nezahladené odsúdenie Okresným súdom Lučenec pod sp. zn. 4T/150/2005) a naopak žiadnu poľahčujúcu okolnosť, dospel k záveru, že obžalovanému je potrebné v súlade so zásadou na ukladanie ďalšieho trestu (§ 43 Tr. zák.) uložiť súhrnný a ďalší trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) rokov a 1 (jeden) mesiac (t.j. v maximálne možnej výmere tohto druhu trestu, keď trest odňatia slobody na doživotie nemohol byť obžalovanému uložený z dôvodu, že zákonné ustanovenie § 145 ods. 1 Tr. zák. uloženie takéhoto trestu neumožňovalo) so zaradením do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák., nakoľko obžalovaného uznal vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu a dôvody na iné jeho zaradenie nevzhladol (§ 48 ods. 4 Tr. zák.). Spolu s uložením súhrnného trestu súd zrušil (vyššie uvedené) výroky o trestoch, ktoré boli obžalovanému uložené (hore) spomenutými rozhodnutiami súdov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

K uloženiu takéhoto druhu trestu práve v tejto prakticky maximálne možnej výmere súd viedlo najmä znalecké zistenie, že osobnosť obžalovaného L. Q. je charakterizovaná asociálnymi rysmi rozvíjajúcimi sa od veku adolescencie (disharmonické správanie, poruchy adaptácie, asociálne konanie napriek opakovaným trestom a inklinovanie k subkultúrnym skupinám), pričom jeho charakteristika osobnosti sa prejavuje v jeho neschopnosti dodržiavať pravidlá a normy, v nízkej tolerancii voči iným osobám, v nepriateľskom postoji voči osobám, ktoré nezdieľajú jeho názory a postoje a v agresívnom či násilnom správaní (ako v prípade poškodenej F. P., s ktorou mal opakované konflikty pre ich spolužitie), pričom prognóza jeho resocializácie bola vyhodnotená ako nízka. Spôsob spáchania stíhaného trestného činu (na staršej osobe) a dostatočné neukotvenie obžalovaného v živote (aktuálne počas výkonu aktuálneho trestu odňatia slobody je bez dostatočných sociálnych kontaktov navonok) ho podľa názoru súdu predurčujú k tomu, aby pokračoval v negatívnom správaní aj do budúcnosti, z ktorého dôvodu je zvýšená potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti.

Takto uložený trest obžalovanému zohľadňuje všetky kritériá, ktoré Tr. zák. pri ukladaní trestu ustanovuje (§ 34 a nasl.), pričom istotne u obžalovaného splní svoj účel, pričom súd mal za to, že uložený trest je primeraný a spravodlivý, splní jednak funkciu ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu) a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Súd nezistil dôvody na to, aby obžalovanému prípadne aj mimoriadne znížil trest (§ 39 Tr. zák.) a na takéto (z pohľadu tohto zákonného ustanovenia) relevantné dôvody nepoukázal v priebehu doterajšieho konania ani sám obžalovaný.

*** Výrok o ochrannom opatrení ***

Obligatórne musel súd obžalovanému L. Q. uložiť ochranné opatrenie - ochranný dohľad podľa § 76 ods. 1 Tr. zák., nakoľko ho uznal vinným pre obzvlášť závažný zločin a ukladal mu zaň nepodmienečný trest odňatia slobody.

Vzhľadom k hore uvedeným zisteniam ohľadom osoby obžalovaného L. Q. (najmä čo do znaleckých posudkov vypracovaných na jeho osobu, či jeho trestnej minulosti), ako aj s prihliadnutím na závažnosť ním spáchanej trestnej činnosti, s prihliadnutím tiež na uloženie ochranného dohľadu aj v inej jeho trestnej veci v trvaní 3 (tri) roky (Okresný súd Trenčín sp. zn. 1T/103/2012), ktorý sa doposiaľ nezačal ani len vykonávať, bola podľa názoru súdu na mieste potreba vyššej ochrany spoločnosti pred ním po jeho prepustení z výkonu trestu odňatia slobody (najmä preto, lebo bol odsúdený za ďalší obzvlášť závažný zločin vraždy spáchaný v podstate aj obdobným spôsobom), a preto mu súd uložil toto ochranné opatrenie na 2 (dva) roky s tým, že obžalovaný L. Q. bude povinný po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody dostaviť sa do dvoch pracovných dní po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody k probačnému a mediačnému úradníkovi okresného súdu, v ktorého obvode má bydlisko, a v rámci uloženého ochranného dohľadu oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, osobne sa hlásiť jedenkrát za dva kalendárne mesiace u probačného a mediačného úradníka Okresného súdu Trenčín, a vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska (to neplatí, ak ide o pravidelne opakujúce sa vzdialenia, o ktorých bol probačný a mediačný úradník vopred informovaný).

Súd taktiež nezistil splnenie podmienok na prípadné uloženie v poradí ďalšieho trestu či ochranného opatrenia obžalovanému L. Q..

*** Výrok o náhrade škody ***

S predmetným trestným konaním bolo spojené aj tzv. adhézne konanie, t.j. konanie o náhrade škody, keď nárok na náhradu škody si v predmetnej veci riadne a včas uplatnil len poškodený L. A. (prostredníctvom splnomocneného zástupcu), a to vo výške 520,18 €, pričom výsledky vykonaného dokazovania tento jeho nárok podporili čo do jeho dôvodnosti (obžalovaný dňa 19.10.2008 uskutočnil platbu a výber hotovosti z bankového účtu patriaceho poškodenej F. P. po spáchaní skutku práve v tejto výške po prepočte konverzným kurzom), a preto súd obžalovaného postupom podľa § 287 ods. 1 Tr. por. zaviazal

povinnosťou nahradiť poškodenému L. A. ako zákonnému dedičovi po poškodenej tento jeho uplatnený nárok do 15 dní od právoplatnosti rozsudku, čím len určil vykonateľnosť tohto výroku rozsudku (nie povinnosť obžalovaného v tejto lehote škodu aj zaplatiť).

O dodatočne na hlavnom pojednávaní uplatnených nárokoch poškodených na náhradu škody (prostredníctvom ich splnomocnenca) výrokom rozsudku ani nerozhodol, pretože neboli uplatnené riadne a včas.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia, ktoré je potrebné podať na Okresný súd Trnava.

Podané odvolanie má odkladný účinok.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.